

Ontslagen Beijers is 'intens verdrietig' man

Door Saskia van Westhreenen

HEERENVEEN - Hij wil het liefst vandaag nog terug. Ruud Beijers, ex-directeur van ziekenhuis De Tjongerschans in Heerenveen, schieten de tranen spontaan in de ogen. „Ik moet oppassen dat ik niet geëmotioneerd raak, meneer de rechter.”

De boomlange Beijers (53) is nog steeds van slag als hij donderdagmorgen aantreedt voor het hekje van de Heerenveense kantonrechter waar hij zijn plotse ontslag aanvecht.

De directeur sneuvelde door een foute, voor oplichting veroordeelde partner Jonathan T. Hij noemt de situatie „intens verdrietig”. „Ik heb mij drie jaar met hart en ziel ingezet voor dit ziekenhuis”, zegt hij in zijn slotwoord aan de rechter. „Ik hou van dit ziekenhuis.”

Na afloop van de zitting, in de hal van

het gerechtsgebouw, komt hij los. Voor het eerst. Hij had zijn Jonathan echt niet verborgen gehouden in zijn vakantiehuisje in Earnewâld, zoals het openbaar ministerie suggereert. Beijers wist van niks. Totdat de politie er op de stoep stond en zijn vriend meenam.

Jonathan werd vorige zomer veroordeeld tot 3,5 jaar cel vanwege oplichting van onder andere Anita Schuts, de ex van de vermoorde vastgoedhandelaar Willem Endstra. Hij moet ook ruim €700.000 betalen.

Beijers en zijn Jonathan bezitten samen een huis in IJlst. Daar is beslag op gelegd. Jonathan kwam eind januari 'thuis' met elektronisch huisarrest. Als de rechter naar de exacte datum vraagt, heeft Beijers die meteen paraat. „29 januari.” Juist die thuiskomst kwam de ex-directeur duur te staan. Het was voor de raad van toezicht de druppel. Ze schorste hem en zette de

ontslagprocedure in werking.

Tot die tijd was het koek en ei tussen Beijers en de voorzitter, Harry Oosterman, burgemeester van Ooststellingwerf. „We tutoyeerden elkaar.”

Beijers had er geen moment aan gedacht om Oosterman in te lichten. „Ik heb niet de telefoon gepakt en gezegd: goh, beste Harry, weet je wel dat Jonathan thuis is? Ik heb het niet gedaan. Ik dacht: dat komt wel tijdens onze eerstvolgende lunch.”

Beijers was echter een gewaarschuwd man, meldt advocaat Adriaan Geense van de raad van toezicht. „Hij had toegang kunnen weigeren. Hij had móeten weigeren.”

Waarom deed Beijers dat niet? „Jonathan en ik, we zijn tot elkaar veroordeeld”, zegt hij. „Letterlijk en figuurlijk.” En, voegt hij er aan toe: „Zo'n enkelband is heus geen pretje”.

Tegen Beijers zelf was inmiddels een

strafzaak in gang gezet. In een boek over de oplichter Jonathan T. kwam de ziekenhuisdirecteur 66 maal voor, had Geense geturfd. „In een vaak uiterst negatieve context.”

Het werd te veel. „Er is inmiddels een overdaad aan zaken. En zijn broer zou hem chanteren. Nou, een ziekenhuisbaas hoort niet chantabel te zijn.”

Zo kon het niet langer. „Als een ziekenhuisbestuurder achter zijn rug om wordt uitgelachen, dan kan hij niet meer functioneren.” En: „Een ziekenhuisbestuurder die een elektronisch gedetineerde in huis neemt - als dat geen bron is van mogelijke negatieve publicaties, dan weet ik het niet meer.”

Beijers moest weg. Hij kan zich het slecht-nieuwsgesprek nog haarfijn herinneren, vertelt hij na afloop van de zitting. Verontschuldigt zich voor het boze telefoontje dat hij die avond pleegde. „Ik was zó geëmotioneerd.”

Het was bruto. Inpakken en wegwezen. „Ik mocht zelfs Monique niet meer gedag zeggen.” De ogen vullen zich. Monique was zijn secretaresse. Bij de lift stond een opgeroepen beveiligingsman timide naar de grond te staren. Hij weet het nog goed. „Ik moest weg onder bewaking. Vreselijk.”

Beijers' advocaat Michel Schroots moppert over het overdreven gevaar dat Beijers' partner wordt toegedicht. „Alsof er een gevaarlijke staatsgevangene werd ingevlogen vanuit Guantanamo Bay.” Hij spreekt over „een afschuwelijk eenzijdig machtsoordeel” dat de raad van toezicht heeft genomen. En citeert een zinsnede van zijn cliënt uit een personeelsbladje. 'Ik heb er echt zin in om er weer tegenaan te gaan'. Beijers knikt en buigt het hoofd. „Terugkeer is echt mogelijk.”

De uitspraak van de rechter is op 6 mei.

Longartsen willen directeur terug

HEERENVEEN - De Vakgroep Longartsen van het Heerenveense ziekenhuis De Tjongerschans heeft een bezorgde open brief geschreven naar aanleiding van het voorgenomen ontslag van directeur Ruud Beijers. De longartsen zijn bang dat het ontslag te veel geld kost en pleiten voor de onmiddellijke terugkeer van Beijers.

Ze vinden dat Beijers De Tjongerschans heeft omgevormd tot een modern ziekenhuis en dat hij een duidelijke toekomstvisie heeft. En als mens had hij altijd een

luisterend oor, stellen ze.

Advocaat Adriaan Geense van de raad van toezicht noemde de actie van de longartsen een druppel op een gloeiende plaat. „We praten over één briefje van vier longartsen. Dat zet geen zoden aan de dijk.”

Volgens longarts Jaap Westbroek is de open brief echter als een bom ingeslagen. Hij meldt dat er veel meer werknemers zijn, die hun twijfels hebben bij het ontslag. De meesten zouden niet durven te reageren, uit angst voor represailles.